

[Dohrmann]

partierne til at mildne beskattningen for spare-
 rerne fremover, vil vi stemme ja til lovforsla-
 get. Men det forudsætter naturligvis – det
 bliver spændende at høre skatteministerens
 svar på hr. Lykkesofts spørgsmål – at rege-
 ringspartierne ikke for tid og evighed er bun-
 det af Socialdemokratiet og lader sig føre i
 snor af Socialdemokraterne.

Derfor glæder jeg mig oprigtigt til at høre
 skatteministeren udtale nu her om et øjeblik
 som svar til hr. Lykkesoft, at det forlig, der
 er indgået, selvfølgelig allerhøjest gælder, til
 det førstkommande valg er afholdt. Så skulle
 vi gerne have det sådan, hr. Collet, at vi fik
 et helt andet flertal, således at vi kan få pen-
 sionstysteriparti nr. 1, nemlig Socialdemokra-
 tiet, sat uden for døren og eventuelt tage hr.
 Bernhard Baunsgaard ind sammen med
 Fremskridtspartiet og regeringspartierne. Så
 indgår vi et nyt forlig, sådan at den stram-
 ning, der er udsigt til i 1989 og 1990, bliver
 mildnet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort be-
 mærkning, og derefter får ministeren ordet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, at dette efterhånden bliver mere
 og mere indviklet. Vi skulle have holdt os til
 Lukas, 15. kapitel, 7. vers. Det havde gjort
 det meget nemmere.

Måtte jeg lige understrege i anledning af
 hr. Albrechtsens bemærkninger, at Det Radi-
 kale Venstre ikke er deltager i dette forlig. Vi
 ville gerne have været med i sin tid, men pri-
 sen var, at vi skulle stemme for en formueaf-
 gift, som vi fandt forkastelig.

Derfor kan vi naturligvis ikke stille betin-
 gelser. Jeg stemmer og den radikale gruppe
 stemmer for dette forslag, fordi det nedsætter
 beskattningen af pensionsopsparing i 1988 fra
 formentlig 66 pct. til 56 pct.

Hvis det viser sig, at der sker helt urimeli-
 ge ting i de kommende år, er det klart, at jeg
 vil prøve på at påvirke Folketinget til at rette
 også til den tid. Men det er lige så klart, at
 der er ingen udsigt til, at der kan dannes
 flertal uden om regeringspartierne og Social-
 demokratiet. Man kan jo bare tage alle men-
 ningsmålingerne. De tyder ikke på, at de Ra-
 dikale og VS og SF tilsammen vil få flertal.

Derfor må vi følge de sædvanlige regler,
 der gælder for forlig i Folketinget, og det er,
 at et forlig, der sluttes lige foran et valg, na-
 turligvis holder valget over. Det er klart.
 Men i mange tilfælde lykkes det dog at på-
 virke forligsparterne sådan, at de tager imod
 sund fornuft.

Jeg kan kun gentage: stem for det her for-
 lig. Det er et godt forlig, det sikrer pensions-
 opsparing, det hindrer inflation, og derved
 sikrer vi bedst folkepensionisterne.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Vi er jo kommet vidt omkring i denne de-
 bat. Vi har beskæftiget os med både teologi
 og demagogi. Det sidste har navnlig hr.
 Thoft taget en stor del af ansvaret for.

Hvis jeg må starte med hr. Thofts første
 bemærkning om, at der ikke er de fornødne
 oplysninger i lovforslaget, så kan jeg dertil
 kun sige, at der knap findes et lovforslag,
 som er blevet behandlet i denne samling og
 tidligere samlinger, så vidt jeg kan huske,
 hvor der har været et sådant gennearbejdet
 talmateriale, hvor man har gennearbejdet
 det under forskellige forudsætninger og skre-
 vet facit, så enhver, der kan læse og skrive,
 har kunnet gøre sig bekendt med det, nemlig
 i den betænkning, som også hr. Thoft har
 fået.

Det er klart, at hvis man beskæftiger sig
 med et lovforslag og med et ændringsforslag,
 så må man også kende den betænkning, som
 ligger til grund for lovforslaget, og som er så
 ny, at den har alle de nyeste beregninger.

Dette lovforslag drejer sig om et enkelt
 problem, som blev skabt i forbindelse med
 skattereformen set i relation til realrentebe-
 skattningen, nemlig at renter af individuel
 opsparing højst kan beskattes med 56 pct.
 Det skabte et problem for realrentebeskattning-
 en, idet den under visse forudsætninger
 kunne komme op over disse 56 pct. Det
 skabte utryghed hos opsparerne og gav et
 utåleligt klima for den langsigtede opsparing.
 Det er regeringens og forligsparternes mål at
 fremme den langsigtede opsparing i dette
 samfund, og derfor er det klart, at vi forsøgte
 og nu har fået gennemført i fællesskab at
 lægge loft over realrenteskatten.

Det er, som enkelte af ordførerne har væ-
 ret inde på, ikke det eneste problem ved real-
 renteskatten. Det tungeste problem er vel